

meget, jeg skal ikke gaa i Rette med nogen derom, men alligevel er det ingen ringe Sum, Statskassen har udredet i dette Øjemød. Disse hydrografiske Undersøgelser ere jo af en saa vanskelig Natur, at ingen, enten læg eller lærd, i 1902 kunde sige noget bestemt om, hvor meget de vilde komme til at koste. Det har sikkert haft overordentlig stor Betydning, at disse Undersøgelser ere blevne internationale; thi derved ere de komne til at omfatte et langt større Vandomraade, end om vi havde holdt os til vore egne Farvande. Det er dernæst al Ære værd, at vore Videnskabsmænd ere komne saa langt, som de ere, saa at Danmark vistnok er det Land, som staar længst fremme i den Henseende. Jeg er heller ikke enig med den ærede Ordfører for Venstre (J. Frederiksen), naar han siger, at vi ikke ere komne videre end i 1900. Den foreliggende Betænkning og de forskellige af Kommissionen udgivne Bøger forekomme mig dog at vidne om noget andet. Jeg synes, vi ere komne et betydeligt Skridt videre i de Aar, disse Granskninger have været foretagne. Jeg tror, at vi i videnskabelig Henseende ere komne langt. Dette, at Videnskabsmænd fra Danmark, Norge, Sverige, Rusland, Finland, Holland, Belgien og England komme sammen hvert Aar og drøfte de Erfaringer, de have gjort, har sikkert overordentlig stor Betydning. Tilsyneladende ser det ud til, at man i praktisk Henseende knapt er kommen saa langt, som man er kommen teoretisk og videnskabeligt. Dog synes jeg ikke, man skal lade ude af Betragtning disse forskellige Ting, som man er kommen saa godt paa Veje med, f. Eks. Observationer angaaende Rødspætternes Ernæring og Yngel. Kommissionen er ogsaa kommen til Erkendelse af forskellige andre Ting. Blandt andet siges der i den Lovforslaget medfølgende Skrivelse fra Kommissionen, at det Mindstemaal for Rødspætter, 25,6 cm, som i 1903 blev fastsat i Loven om Saltvandsfiskeri, absolut ikke er for lavt, som det almindeligt menes blandt Fiskerne. Der siges heri, at man bestemt kan konstatere, at siden 1887 er Bestanden gaaet langt ned, saa at man absolut maa forlange Fredning for Rødspætterne. Kommissionen er ligeledes kommen til Erkendelse af, at vore egne Farvande og Østersøen have deres egen Bestand af Torsk, medens man tidligere har ment, at deres Torskebestand kom fra Nordsøen.

Alle disse Erfaringer tror jeg absolut ville være til Gavn for Fiskeriet herhjemme og have nogen Betydning for den store Del af Landets Borgere, der have deres Erhverv

ved Fiskeri. Jeg tror derfor, det har sin Betydning, at man fortsætter i de tre Aar, som her foreslaas, og det er mit Haab, at de Penge, som ere udgivne og i de kommende Aar ville blive udgivne paa denne Konto, maa bære Renter for Landets Borgere, og at ogsaa de fattige Fiskere maa nyde nogle Frugter deraf. Jeg ved ikke, om Staten har udtalt sin Tak til Kommissionen, men den skylder ellers Kommissionen Tak for det Arbejde, den har udført; thi efter det foreliggende synes jeg, der er gjort et stort Stykke Arbejde paa dette Omraade. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Ærø (J. Frederiksen), naar han udtalte, at det var ønskeligt, at vi, naar Bevillingen for disse tre Aar var udløben, kunde komme til et Slutresultat, hvorom man kunde sige: Nu ere vi komne saa vidt, som vi kunne komme i Øjeblikket, og naar der nu skal bevilges Penge, skal det ikke, som hidtil, være til Forsøg, men til Undersøgelse af, hvorledes de anstillede Forsøg ere faldne ud.

Med disse Ord vil jeg anbefale Forslaget til Vedtagelse i dette Ting.

Wulff: Naar jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger til denne Sag, er det ikke saa meget for, at der skal lyde en Røst ogsaa fra denne politiske Side af Tinget, thi jeg kan vanskelig tænke mig, at man vil stille sig partipolitisk til en Bevilling som den her foreslaaede, men det er ud fra en personlig Interesse for Sagen og gammelt naturhistorisk Kendskab, som der dog altid bliver noget tilovers af, selv om man er kommen noget bort fra det i Løbet af sit Liv.

Den Sag, som det her drejer sig om, har baade praktisk og videnskabelig Interesse. Den har en praktisk Interesse af ikke saa ringe Omfang, for saa vidt man i de senere Aartier er kommen ind paa egentlig at dyrke Havet paa en noget lignende Maade, som man dyrker Landjorden. Det var noget, man tidligere ikke tænkte sig muligt. Da tog man af Havets Overflod og mente, at den var udtømmelig, eller at man i alt Fald ikke raadede over Midler til at erstatte de Mangler, som maatte opstaa i denne formodede Udtømmelighed. Det er dog i det mindste 30 Aar siden, rimeligvis mere, at man fra den amerikanske Regerings Side udrustede Undersøgelsesdampere, som bl. a. havde til Formaal i amerikanske Farvande at indplante Fiskearter af praktisk-økonomisk Betydning, saaledes at man derved kunde højne Landets Fiskerier. En af de Opgaver, som de heromhandlede